

In Genua is thans een proces aan de gang tegen een aantal leden van de 'BRIGATE ROSSE'. Op 16-2-1984 verklaarde een van de verdachten in dit proces dat de 'BRIGATE ROSSE' de verantwoordelijkheid voor de aanslag opeiste.

De Rode Brigades hebben eerder gebruik gemaakt van de naam 'Strijdende Communistische Partij'.

Camp David-akkoorden

Bij de 'Akkoorden van Camp David', gesloten tussen Egypte, Israël en de Verenigde Staten, werd ondermeer overeengekomen dat Israël haar troepen zou terugtrekken uit de Sinai-woestijn en dat aan de Egyptisch-Israëlische grens een bufferzone zou worden gevormd, waarin voor een aantal jaren een multinationale vredesmacht zou worden gelegerd.

Naast Amerikaanse militairen bestaat deze vredesmacht uit militairen en waarnemers uit Australië, Colombia, de Fiji-eilanden, Frankrijk, Nederland (een detachement Koninklijke Marechaussee), Nieuw-Zeeland, Groot Brittannië en Uruguay. Het Hoofdkwartier was sedert begin 1983 gevestigd in Rome. Dossier 24.0/41.1.

G. Ontvoering en moord op Indiase diplomaat te Birmingham dd. 3/4-2-1984

(Kashmir Liberation Army)

Op 4-2-1984, kort na middernacht, werd bij het persagentschap 'Reuter' te Londen een brief bezorgd, ondertekend met 'KASHMIR LIBERATION ARMY', waarin de verantwoordelijkheid werd opgeëist voor de ontvoering van een Indiase diplomaat.

In de brief werd de vrijlating geëist van zes andere in India gedetineerde Kashmir-activisten, alsmede een losgeld van £ 1.000.000,-.

Indien niet aan deze eisen zou worden voldaan voor 4-2-1984 19.00 uur, zou de ontvoerde diplomaat worden terechtgesteld. Op dat moment was niets bekend over een vermissing van een Indiase diplomaat.

Op 4-2-1984, om 09.30 uur, ontving de politie te Birmingham/U.K. bericht dat de vice-consul verbonden aan het kantoor van de Assistant High Commissioner van India te Birmingham, werd vermist. Hij was na het verlaten van zijn kantoor op 3-2-1984, om 19.00 uur, niet thuis angekommen en had verder niets meer van zich laten horen. Bij onderzoek bleek dat de Indiase diplomaat in de omgeving van zijn woning door enkele mannen was overmeesterd en in een auto was weggevoerd.

Op 4-2-1984, om 20.21 uur, werd in een anoniem telefoongesprek aan het persagentschap 'Reuter' medegedeeld dat in een bepaalde telefooncel in Londen nadere informatie over de ontvoerde kon worden gevonden. In de bewuste telefooncel werden kopieën van documenten, w.o. het paspoort, van de ontvoerde diplomaat aangetroffen.

Op 5-2-1984, tegen 22.00 uur, werd het stoffelijk overschot van de diplomaat aangetroffen bij een boerderij te Hindley, plm. 50 km ten zuid-oosten van Birmingham. Het 'KASHMIR LIBERATION ARMY' was tot op heden onbekend.

'Kashmir Liberation Front'

De Kashmir-activisten, verenigd in het 'Kashmir Liberation Front', waarvan het hoofdkwartier is gevestigd te Birmingham,

heeft zich bij monde van haar secretaris-generaal, van de ontvoeringsaffaire gedistantieerd.

In een radio-interview met de BBC verklaarde dat de ontvoerders kort voor het aflopen van het ultimatum telefonisch contact met hem hadden gezocht. De ontvoerders hadden hem toen laten weten dat zij hem als bemiddelaar beschouwden in de onderhandeling met de autoriteiten.

In een volgend telefoongesprek met de ontvoerders had gezegd dat hij nog geen kans had gezien met de autoriteiten in gesprek te komen en dat hij meer tijd nodig had. De ontvoerders hadden hierop geantwoord dat zij nu moesten concluderen dat hun zaak niet serieus genomen werd en dat de consequenties daarvan zou merken. Hierna hadden de ontvoerders geen contact meer met hem opgenomen. Voor nadere gegevens betreffende het 'Kashmir Liberation Front' en over wordt verwezen naar JBT 81-09, Bnl B2.

Op 11-2-1984 werd in de Tihar-gevangenis te New Delhi het doodvonnis voltrokken tegen . Een door zijn advocaten ingediend verzoek tot gratie, welke zijn straf had kunnen omzetten in levenslange gevangenisstraf, was enkele dagen daarvoor door de Indiase President geweigerd. Na de executie van braken in het Indiase gedeelte van Kashmir ongeregeldeheden uit. Dossiernr. 19.0/50.3.

III.

RECHERCHE INFORMATIE

Centrale Recherche Informatiedienst

Raamweg 47 Den Haag
Postbus 20304
2500 EH Den Haag
Telefoon 070-76 99 11
Doorkiesnummer 070-76 94 75
Telex 31152

JOURNAAL BERICHTGEVING TERRORISME

ACD 1721988
datum 21 MAART 1984

5de jaargang, maart 1984, no. 3

Bulletin
Bijzondere Zaken Centrale

II. Buitenland

A. Duits Terrorisme

1. Bomaanslag op Turks Consulaat te Keulen dd. 10-2-1984 (Revolutionäre Zellen)

Op 10-2-1984, omstreeks 04.00 uur, hebben vooralsnog onbekende daders een bomaanslag gepleegd tegen het Turkse Consulaat te Keulen. De bom, die aanzienlijke materiële schade veroorzaakte, werd van buiten af in een van de vensters van het gebouw gelegd. De bom werd tot explosie gebracht d.m.v. een tijdmechanisme, waarin o.a. een wekkertje van het merk 'Emes', type 'Sonochron' was verwerkt. Dit type wekkertje is in het verleden meermalen gebruikt bij bomaanslagen waarvoor de 'Revolutionäre Zellen', of haar feministische equivalent de 'Rote Zora', de verantwoordelijkheid heeft opgeëist.

Claim

In de middag van 10-2-1984 werden bij de Westduitse persagentschappen DPA en DDP, alsmede bij de Kölnische Rundschau claimbrieven betreffende deze aanslag bezorgd. In dit schrijven wordt geageerd tegen het verbod van de Turkse organisaties 'Devrimci Sol' (ook 'Dev-Sol') en 'Halk Der' en wordt de legitimiteit benadrukt van het revolutionaire verzet tegen het fascistische regime in Turkije. De claimbrief is, gezien vorm en inhoud, toe te schrijven aan de 'Revolutionäre Zellen'. De drie exemplaren van de brief zijn blijkens het poststempel alle op 10-2-1984 te Keulen ter bezorging aangeboden.

Achtergrond

Momenteel wordt in Keulen het proces gevoerd tegen 10 Turkse onderdanen, allen lid van de extreem linkse organisatie 'Devrimci Sol', die betrokken waren bij de bezetting van het nu getroffen consulaat op 3-11-1982. De bezetters waren op die dag gewapend het gebouw binnengedrongen en namen ongeveer 30 personen in gijzeling. Na verloop van enkele uren werden 15 gegijzelden vrijgelaten; zes van hen waren licht gewond geraakt bij de schietpartij aan het begin van de gijzeling. Op 4-11-1982 gaven de bezetters zich over aan de politie. Mede naar aanleiding van deze bezetting werd de organisatie 'Devrimci Sol' in West-Duitsland tot een verboden organisatie verklaard. Aangenomen mag worden dat de 'Revolutionäre Zellen' door middel van de bomaanslag de aandacht heeft willen vestigen op dit proces en op de situatie in Turkije. Doss. 21.0/90.1.

B. Spaans terrorisme

1. Ontvoering van Spaans industrieel te San Sebastian dd. 8-11-1983 (ETA-Militar)

Op dinsdag 8-11-1983 werd de Spaans-Baskisch industrieel, te San Sebastian door een onbekend aantal gewapende mannen ontvoerd. Nog dezelfde dag deelde een man anoniem aan een Baskisch dagblad mede dat de industrieel was ontvoerd door de ETA-Militar om geld voor de voortzetting van de revolutie bijeen te krijgen. Voor zijn vrijlating werd een bedrag van omgerekend bijna 4 miljoen gulden geëist. De industrieel werd op 18-11-1983 in de omgeving van San Sebastian vrijgelaten nadat door de familie een deel van het losgeld was betaald. Doss. 23.0/21.2.

2. Ontvoering en moord op Spaans industrieel te Tolosa dd. 15-12-1983 (CAA/ETA-militair)

Op donderdag 15-12-1983 werd de Spaans-Baskisch industrieel door twee gemaskerde en gewapende mannen ontvoerd. De mannen waren de woning te Tolosa/Noord-Spanje binnengedrongen en eisten onmiddellijke betaling van de 'revolutionaire belasting'. Toen het slachtoffer zei geen geld te willen betalen, werd hij onder bedreiging gedwongen mee te gaan. Later op dezelfde dag deelde een man, die zei te spreken namens de 'Comandos Autónomos Anticapitalistas', telefonisch aan een Baskisch dagblad mede dat het stoffelijk overschot van de industrieel kon worden gevonden in de bagageruimte van een geparkeerde auto in het nabij gelegen dorp Irura. Het lijk van de industrieel werd inderdaad op de aangegeven plaats aangetroffen. De echtgenote van het slachtoffer heeft tegenover de politie verklaard dat haar man meermalen door de ETA was benaderd voor het betalen van 'revolutionaire belasting', doch dat hij steeds geweigerd had daaraan te voldoen. De 'Comandos Autónomos Anticapitalistas', een groepering welke deel uitmaakt van de ETA-Militar, eiste eerder de verantwoordelijkheid op voor de ontvoering van de Spaans-Baskische industrieel, gepleegd te San Sebastian dd. 21-3-1983 (zie JBT 83-05, btl 2c). Doss 23.0/21.1.

3. Moord op twee politieambtenaren te Madrid dd. 2-1-1984 (GRAPO)

Op maandag 2-1-1984, in de ochtend, werden te Leganés, een buitenwijk van Madrid, twee politieambtenaren neergeschoten toen zij in een surveillance-auto bij een verkeerslicht stonden te

wachten. Een van de politieambtenaren overleed ter plaatse, de ander kort na aankomst in een ziekenhuis. De moord werd gepleegd door een man die gewapend was met een pistool-mitrailleur en die vergezeld was door twee vrouwen. De dader en zijn gezellinnen wisten te voet te ontkomen. In anonieme telefoongesprekken naar verschillende kranten en andere nieuwsmedia heeft de GRAPO de verantwoordelijkheid voor deze moord opgeëist. De aanslag werd omschreven als een wraakactie ter herinnering aan de moord op een van de belangrijkste leiders van de GRAPO, die op 5-12-1982 te Barcelona tijdens een vuurgevecht met de politie werd gedood. (zie JBT 83-01, Btl E2). Doss. 23.0/6.6.

4. Moord op ETA-activisten te Bayonne en St. Jean de Luz resp. dd. 19-12-1983 en 28-12-1983.
(Grupos Antiterroristas de Liberación)
Op maandag 19-12-1983 werd de café-eigenaar

in zijn bar te Bayonne (Frans Baskenland) door gewapende mannen met enkele pistoolschoten vermoord. De daders zouden, volgens getuigenverklaringen, zijn gevlucht in een auto met Spaanse kentekenplaten.

die ook gebruik maakte van de naam stond bekend als een actief lid van de ETA-Militar en heeft in 1980 een guerrilla-opleiding gevolgd in een PFLP-kamp in Zuid-Jemen (zie JBT 80-08, Btl D). De moord vond plaats kort nadat in San Sebastián (Spaans Baskenland) een politieambtenaar was doodgeschoten, welke aanslag was opgeëist door de ETA. In een communiqué werd op 20-12-1983 de moord op

opgeëist door de 'Grupos Antiterroristas de Liberación', die verder stelde dat voor iedere Spanjaard die door de ETA wordt vermoord, één of meer terroristen van de ETA zullen worden terechtgesteld'. Op woensdag 28-12-1983 werd

voor zijn woning in St. Jean de Luz (Frans Baskenland) door twee mannen neergeschoten. De daders, die gewapend waren met pistolen, ontkwamen op een motorfiets. werd ernstig gewond naar een ziekenhuis overgebracht, waar hij op 2-1-1984 aan zijn verwondingen overleed.

werd verdacht bij minstens 20 aanslagen, gepleegd door de ETA-Militar, waaronder meerdere moordaanslagen, actief betrokken te zijn geweest. Op 29-12-1983, in een anoniem telefoongesprek naar een Baskisch dagblad in Bilbao, eiste de 'Grupos Antiterroristas de Liberación' de verantwoordelijkheid op voor de 'terechtstelling' van

De 'Grupos Antiterroristas de Liberación' kwam voor het eerst in het nieuws op woensdag 19-10-1983, de dag waarop het stoffelijk overschot van de door de ETA-Militar ontvoerde legerofficier, te Bilbao werd aangetroffen (zie JBT 83-11, Btl D1). Op die dag ontvoerde de 'Grupos Antiterroristas de Liberación' twee ETA-leden vanuit Frans Baskenland. Van deze twee ETA-leden, is na die datum niets meer vernomen. Vermoed wordt dat zij op een afgelegen plek zijn vermoord.

Reacties
De ETA en de met de ETA sympathiserende Spaans-Baskische politieke partij 'Herri Batasuna' hebben verklaard dat de 'Grupos Antiterroristas de Liberación' een onderdeel is van de Spaanse politie, welke door de Spaanse regering wordt gedrigeerd. De Spaanse Premier Felipe GONZALEZ heeft deze beschuldiging pertinent van de hand gewezen.

De Spaanse politie heeft het vermoeden uitgesproken dat de 'Grupos Antiterroristas de Liberación' bestaat uit voormalige leden van het 'Batallón Vasca Español' (het Spaans-Baskisch Bataljon, zie JBT 83-06, Btl G2), mogelijk aangevuld met huuroordenaars gerecruiteerd uit de Franse onderwereld, en sluit niet uit dat deze groepering wordt gefinancierd door Baskische ondernemers die de 'revolutionaire belasting' van de ETA, en de wijze waarop deze wordt geïnd, beu zijn.

Woordvoerders van deze ondernemers hebben elke betrokkenheid met deze organisatie ontkend.

De moorden op ETA-activisten hebben zowel in Spaans- als in Frans-Baskenland voor grote onrust gezorgd. Na de moord op op 19-12-1983, kwam het in San Sebastián en Renteria tot ernstige ongeregeldeheden tijdens een demonstratieve bijeenkomst welke georganiseerd was door de politieke partij 'Herri Batasuna'. De burgemeester van Renteria werd door demonstranten gemolesteerd en in het 'Casa del Pueblo' (Volkshuis) werden grote vernielingen aangericht. De Spaanse oproerpolitie moest met harde hand ingrijpen om de openbare orde te herstellen. Er zijn duidelijke aanwijzingen dat de ETA weer meer steun begint te krijgen van de bevolking in de Spaans-Baskische provincies.

In Frans-Baskenland wonen plm. 1000 uitgeweken Spaans Basken, slechts een beperkt aantal van hen heeft de status van politiek vluchteling. Praktisch alle uitgeweken Spaans-Basken zijn ETA-aanhangers en regelmatig worden gewapende acties vanuit Frans-Baskenland in Spanje uitgevoerd.

De laatste jaren is door de Franse regering harder opgetreden tegen de Spaans-Baskische bannelingen; verschillende wapendepots werden ontmanteld en personen werden aangehouden en berecht.

Na de aanslagen van de 'Grupos Antiterroristas de Liberación' is onder velen van de bannelingen een angstpsychose ontstaan en hebben zij maatregelen genomen om verrassingsovervallen te voorkomen.

Een ander gevolg van deze aanslagen is dat de lokale bevolking van departement Pyrenées Occidentales, waarvan het Frans-Baskenland deel uitmaakt, zich feller tegen de uitgeweken ETA-aanhangers opstelt en van de regering eist dat strengere maatregelen tegen hen worden genomen.

Het Frans-Baskische equivalent van de ETA, de 'IPARRETARAK' (letterlijk 'zij van het noorden') die tot voor kort alleen in woord en geschrift een zekere autonomie voor Frans-Baskenland propageerde, lijkt te zijn aangestoken door het ETA-geweld. In december 1983 voerde deze groepering een overval uit op een gendarmeriekazerne, waarbij een aantal wapens en een hoeveelheid munitie werd buitgemaakt, en op 18-2-1984 werd de spoorrails in de omgeving van Hendaye gesaboteerd, waardoor de express-trein Parijs-Madrid ontspoorde. Normaal gesproken passeren de express-treinen Parijs-Madrid en Madrid-Parijs elkaar op het vernielde baanvak; de trein uit Spanje had echter vertraging, waardoor een treinramp werd voorkomen.

De ETA-aanhangers in Frans-Baskenland hebben geen enkele sympathie voor de acties van de 'IPARRETARAK'; zij vrezen dat de aandacht van de Franse regering nu nog meer op het gebied wordt gevestigd met nog intensiever politie-optredens als gevolg, hetgeen alleen maar nadelig is voor hen. doss. 23.0/20.1.

C. Iers terrorisme

1. Bomaanslag op Brits warenhuis 'Harrod's' te Londen dd. 17-12-1983
(PIRA)

Op zaterdag, 17-12-1983, omstreeks 13.30 uur, vond een heftige explosie plaats vlak voor de zij-ingang aan de Crescent Street van het warenhuis 'Harrod's' te Londen.

De explosie werd veroorzaakt door een zware bom, welke was verborgen in een personenauto, merk Austin. Op het moment van de explosie bevonden zich honderden bezoekers in en rondom het warenhuis voor het doen van hun kerstinkopen.

Als gevolg van de explosie werden 5 personen, waaronder 2 politieambtenaren, gedood en 95 personen gewond, van wie 17 ernstig. Gebleken is dat de bom bestond uit tenminste 20 kg professionele springstoffen en tot explosie is gebracht d.m.v. een tijdonsteking.

Plm. 40 minuten voor de explosie belde een onbekende man, die sprak met een Iers accent, naar het kantoor van de

In 1963 verwierf hij de bijnaam 'de slachter van Teheran' toen hij hard liet optreden tegen betogers die demonstreerden ten gunste van islamitische geestelijken.

Als gevolg van die demonstraties, waarbij enkele tientallen betogers de dood vonden, werd de huidige Iraanse machthebber Ayatollah KHOMEINI naar Irak verbannen.

Bij de demonstraties tegen het bewind van de Shah op 8-9-1978, welke datum in de jaren daarna in Iran werd aangeduid als 'zwarte vrijdag', gaf opnieuw opdracht aan het leger om op de demonstranten te schieten. Als gevolg hiervan vielen enkele tientallen doden.

In februari 1979 werd de Shah uit Iran verdreven en vluchtte naar Parijs. Vandaar uit trachtte de Iraanse monarchistische groeperingen te organiseren om via een coup de macht van de Iraanse geestelijkheid te breken. Via een radiozender, welke hem beschikbaar was gesteld door Irak, overstroemde hij het Islamitische bewind met aanklachten en riep hij de bevolking in om in opstand te komen.

diende als kolonel in het Iraanse leger; ook hij vluchtte in februari 1979 naar het buitenland.

AL JIHAD AL ISLAMIJAH
Deze organisatie heeft in het afgelopen jaar, naast de drie hierboven genoemde aanslagen, de verantwoordelijkheid opgeëist voor de volgende aanslagen:

16-3-1983 aanslag met handgranaten op een patrouille van de Amerikaanse vredesmacht in Beiroet/Libanon. 5 mariniers raakten bij deze aanslag gewond.

18-4-1983 Aanslag met 'autobom' op de Amerikaanse ambassade te Beiroet/Libanon, waarbij 49 personen om het leven kwamen waarvan 17 Amerikanen (zie JBT 83-06, Btl A1)

23-10-1983 Aanslag door zelfmoordcommando's met 'autobommen' op de hoofdkwartieren van de Amerikaanse en Franse onderdelen van de Multinationale vredesmacht in Beiroet/Libanon. Bij deze aanslagen kwamen 241 Amerikaanse en 58 Franse militairen om het leven.

4-11-1983 Aanslag met 'autobom' op het hoofdkwartier van het Israëlische bezettingsleger te Tyrus/Libanon, waarbij tenminste 49 personen, onder wie 29 Israëlische militairen werden gedood.

12-12-1983 Aanslagen door zelfmoordcommando's met 'autobommen' op de verkeersstoren van het internationale vliegveld, een flatgebouw waar veel Amerikanen wonen, een olieraffinaderij en een schakelcentrum voor drinkwater- en elektriciteitsvoorziening in Koeweit. Bij deze aanslagen kwamen 4 personen om het leven en raakten 61 personen gewond.

De aanslag op de Iraanse ex-generaal en diens broer in Parijs is de eerste aanslag van deze groepering gepleegd in Europa. dossier: 27.0/84.12.

5. Moord op Libische ambassadeur te Rome dd. 21-1-1984.
(Al Borkan)

Op zaterdag 21-1-1984 werd de Libische ambassadeur in Italië, in Rome door onbekenden neergeschoten.

De ambassadeur bevond zich op de inrit van de garage naast zijn huis, toen twee mannen naderden. Een van hen haalde een vuistvuurwapen, voorzien van een geluiddemper, van onder zijn kleding en vuurde drie kogels af op de ambassadeur. De ambassadeur werd getroffen in hoofd, schouder en buik. De daders zijn hierna lopend verdwenen.

De ambassadeur werd ernstig gewond naar een ziekenhuis overgebracht, waar hij op 10-2-1984 aan zijn verwondingen overleed.

Claim
Op zondag 22-1-1984 ontving het kantoor van het persagentschap 'Associated Press' in Londen een anoniem telefoontje, waarin werd medegedeeld dat de groepering 'AL BORKAN' (de Vultaan) de verantwoordelijkheid opeiste voor 'het uit de weg ruimen van de ambassadeur van Khadafi, die bloed aan zijn handen heeft'.

Een groepering met die naam was tot op heden noch in Italië, noch elders bekend.

Commentaar
Direkt na de aanslag berichtte het Libische persagentschap 'Jana' Yasser ARAFAT ervan deze te hebben gepleegd. De aanslag zou, aldus dit persagentschap, zijn uitgevoerd door een zelfmoordcommando van de PLO.

Een woordvoerder van de PLO in Tunis wees deze beschuldiging resoluut van de hand.

Italiaanse kranten suggereerden dat de aanslag mogelijk zou zijn gepleegd door Libanese Shi-iten als vergelding van de mysterieuze verdwijning van hun leider tijdens of na een bezoek aan Libië in 1978. Sindsdien hebben volgelingen van de Iman verschillende vliegtuigkapingen en andere aanslagen uitgevoerd op Libische doelen, in de hoop daardoor opheldering te krijgen over het lot van hun leider. (Zie o.a. JBT 82-01 Btl E2)

De Italiaanse politie sluit niet uit dat de aanslag is gepleegd door Libische dissidenten. In de afgelopen jaren heeft de Libische leider een groot aantal in het buitenland verblijvende Libische onderdanen, soms onder bedreiging, opgevoerd naar hun land terug te keren om hem trouw te zweren. Een aantal dissidenten hebben dit geweigerd; vier van hen zijn daaraan vermoedelijk door Libische terreurcommando's vermoord (Zie o.a. JBT 81-04, Btl D1; JBT 80-06, Btl E en JBT 80-07, Btl A). Dossier 27.0/108.2.

F. Italiaans terrorisme

1. Moord op Amerikaanse generaal te Rome dd. 15-2-1984.
(Brigate Rosse - per la Construzione del Partito Comunista Combattente)

Op woensdag 15-2-1984, in de vroege avonduren, werd in een van de buitenwijken van Rome een aanslag gepleegd op de bevelhebber van de Multinationale Vredesmacht in de Sinai-woestijn, de Amerikaanse generaal

Direkt nadat het hoofdkwartier van deze Multinationale Legermacht, gelegen in bedoelde buitenwijk, in een gepantserde auto had verlaten, openden twee mannen het vuur op hem. Een van deze mannen was gewapend met een automatisch wapen, hoogstwaarschijnlijk een Kalashnikov-geweer, waarmee minstens tien schoten werden afgevuurd. Deze schoten werden afgevuurd van korte afstand en sloegen in op een gedeelte van de gepantserde ruit van een van de achterportieren. De laatste kogel doorboorde het pantserglas en trof in het hoofd. De chauffeur van de gepantserde auto bleef ongedeerd en reed naar het San Giovanni-ziekenhuis in Rome, waar twee uur later overleed.

De daders van de aanslag vluchtten in een personenauto, merk Fiat 128, welke op 26-6-1983 in Rome was ontreemd en was voorzien van valse kentekenplaten.

Op de plaats van de aanslag werd een aantal munitiedelen, merk 'Makarov', kaliber 7,63 mm, aangetroffen. Op de aangetroffen hulzen komt het bodemstempel '31-69' voor.

Claim
35 minuten na de aanslag werd de verantwoordelijkheid daarvan opgeëist in een anoniem telefoongesprek naar een Milaanse radiostation door een groepering 'PARTITO COMUNISTA COMBATTENTE' (de Strijdende Communistische Partij). De anonieme beller deelde mede dat was vermoord omdat hij de 'bewaker was van de Camp David-akkoorden'. Verder werd geëist dat de 'imperialistische troepen' werden verwijderd uit Libanon, dat Italië zich zou terugtrekken uit de Nato en dat er geen kruisraketten worden geplaatst op Cosimo, een luchtmachtbasis op Sicilië.

Op 16-2-1984 liet de 'PARTITO COMUNISTA COMBATTENTE', eveneens in een anoniem telefoongesprek, aan het Milanese dagblad 'Poloiare' weten, dat in een bepaalde afvalbak in Rome een schriftelijk communiqué kon worden gevonden. Het communiqué werd inderdaad op de genoemde plaats aangetroffen; het bevatte, naast de claim van de aanslag op

dezelfde eisen als genoemd in het eerste telefoongesprek en was ondertekend met 'BRIGATE ROSSE - PER LA COSTRUZIONE DEL PARTITO COMUNISTA COMBATTENTE (ALA MILITARISTA)'.
1

liefdadigheidsvereniging 'Saint Samaritans' te Londen en deelde mede dat er bij 'Harrod's' in Oxford Street drie bommen waren geplaatst, twee in en een voor het warenhuis. Deze melding werd onmiddellijk aan de politie doorgegeven, waarna direct de nodige maatregelen werden genomen. Een deel van Oxford Street werd voor alle verkeer, inclusief voetgangers, afgesloten en bomverkennersteams van de politie begonnen met het controleren van alle geparkeerde auto's en andere plaatsen waar bommen zouden kunnen zijn verborgen. Op het moment van de explosie waren deze verkenningen nog gaande. Personeelsleden van 'Harrod's' onderzochten op verzoek van de directie, die door de politie was ingelicht, het warenhuis zelf op mogelijk aanwezige explosieven; hierbij werd echter niets verdachts aangetroffen.

In overleg met de politie werd hierna besloten om het warenhuis niet te ontruimen, dit om een paniekeractie van het publiek te voorkomen en om te voorkomen dat plotseling een grote menigte vanuit het warenhuis de straat op zou stromen, waar de politie nog met haar verkenningssakke bezig was. Toen een politie-bomverkennersteam, bestaande uit een inspector, een sergeant en twee constables, van wie een vrouwelijke, de bewuste Austin naderde om deze te controleren, explodeerde de bom. De vrouwelijke constable en de sergeant werden door de explosie gedood, de twee andere politieambtenaren horen onder de ernstig gewonden. Aan de zijgevel van het warenhuis werd relatief lichte materiële schade toegebracht, doch tot in de verre omgeving sneuvelden de ruiten van aldaar gevestigde winkels en kantoren.

Claim

Op 18-12-1984 gaf de PIRA (*Provisional Irish Republican Army*) een verklaring uit, waarin de verantwoordelijkheid van de aanslag werd opgeëist, doch aan deze verklaring werd toegevoegd dat de aanslag niet vooraf door de 'legerraad' van de P.I.R.A. was goedgekeurd. De dood en verwonding van vele burgers, die niets met het conflict uitstaande hadden, werd betreurd en er waren stappen genomen om herhaling van dergelijke aanslagen te voorkomen, aldus deze verklaring.

Commentaar

Britse, maar ook Ierse politici hebben de aanslag in de meest krachtige bewoordingen veroordeeld; de Ierse Prime Minister, en de Britse Minister voor Noordierse zaken, verklaarden zelfs te overwegen de 'Sinn Fein', de politieke vleugel van de Ierse separatistische beweging, naar aanleiding van deze aanslag buiten de wet te plaatsen. Een woordvoerder van Scotland Yard sprak de vrees uit dat de PIRA haar doelen had verschoven van militaire naar burgerobjecten met de opzet 'oveel' mogelijk slachtoffers te maken.

Doss 22.1/13.22.

D. Internationaal terrorisme

1. Bomaanslagen op Franse trein 'TGV' nabij Tain l'Hermitage en Spoorwegstation 'St. Charles' te Marseille dd. 13-12-1983.

(*Organisation de la Lutte Armée Arabe*)

Op 31-12-1983 werden de Franse spoorwegen getroffen door twee bomaanslagen.

Omstreeks 19.40 uur explodeerde een bom in de bagageruimte tussen de tweede en derde wagon van de 'Train a Grande Vitesse' (TGV) Marseille-Parijs, op het moment dat de trein het station te Tain l'Hermitage passeerde.

Ais gevolg van de explosie werden twee passagiers op slag gedood, een derde overleed dd. 2-1-1984 in het ziekenhuis aan zijn verwondingen. Twintig passagiers raakten gewond, van wie verscheidenen zeer ernstig.

Omstreek 20.10 uur explodeerde een tweede bom in de hal van het station St. Charles te Marseille, waardoor twee personen werden gedood en enkele tientallen verwondingen opliepen van wie twee zeer ernstig.

Over de aard van de explosieven zijn hier nog geen bijzonderheden bekend.

Claim

De aanslagen werden door meerdere organisaties opgeëist.

De claim waaraan de meeste waarde wordt toegekend is afkomstig van de 'Organisation de la Lutte Armée Arabe'. In een communiqué welk op 2 en 3-1-1984 werd ontvangen bij verschillende persagentschappen in Parijs en elders, eist genoemde organisatie de verantwoordelijkheid op voor de bomaanslagen op 31-12-1984 en de aanslag op het Franse Cultureel Centrum te Tripoli/Libanon, op dezelfde datum als 'nagedachtenis aan de martelaren van Baalbek'. Deze zinsnede verwijst naar een vergeldingsaanval van de Franse marine-luchtstrijdkrachten uitgevoerd dd. 17-11-1983 op een kazerne in de omgeving van Baalbek/Libanon waar pro-Iraanse Sjieten waren gelegerd.

Bij schriftvergelijkend onderzoek is vastgesteld dat het handschrift voorkomend op het communiqué van de

'Organisation de la Lutte Armée Arabe' met grote waarschijnlijkheid identiek is aan het handschrift van Caracas, bijgenaamd 'Carlos'.

Organisation de la Lutte Armée Arabe

Deze organisatie wordt geacht te zijn ontstaan in 1974, bestaat voornamelijk uit Libanezen en Palestijnen en onderhoudt nauwe banden met het 'Popular Front for the Liberation of Palestine' (PFLP). De organisatie werd aanvankelijk geleid door de Libanese onderdaan , doch de leiding werd al spoedig door 'Carlos' overgenomen. Toen de politie in 1975 'Carlos' in Parijs wilde aanhouden, schoot deze

en twee politieambtenaren dood (*Zie JBT 82-04, Bnl A/b5*). Het doel van de organisatie is de vernietiging van het zionisme en het imperialisme in alle delen van de wereld.

Van 'Carlos' zijn eerder handgeschreven brieven ontvangen: - eind februari 1982 stuurde hij via de Franse ambassade te 's-Gravenhage een brief aan de Franse Minister van Binnenlandse Zaken, waarin hij de vrijlating eiste van en

en twee leden van zijn organisatie, die op 16-02-1982 in Parijs waren aangehouden in bezit van explosieven (*Zie JBT 82-04, Bnl A*).

- begin september 1983 zond hij via de Duitse ambassade te Djebba/Saoedie Arabië een brief aan de Duitse Minister van Binnenlandse Zaken waarin hij de verantwoordelijkheid opeiste van de bomaanslag op het 'Maison de France' te West-Berlijn, gepleegd dd. 25-08-1983, en waarin hij de Westduiste autoriteiten waarschuwde geen justitiële stappen te ondernemen tegen de in Zwitserland gedetineerde (*Zie JBT 83-10, Btl C1 en 84-02, Btl B1*). Dossier 26.0/49.5.

2. Bomaanslag Contra de firma Snias in Chatillon/Frankrijk dd. 25-1-1984

(Martelaren van Baalbek)

Op 25-1-1984 werd een bomaanslag gepleegd op een kantoor van de firma Snias (*Société Nationale des Industries Aeronautiques et Spécials*) gevestigd aan de rue de la Paix in Chatillon, Frankrijk. Een vooralsnog onbekende dader wierp een bom door een van de vensters van de eerste verdieping van het kantoorgebouw.

Door de hierop volgende explosie ontstond aanzienlijke schade.

De firma houdt zich o.a. bezig met de produktie van exocetraketten, hefschroefvliegtuigen, vliegtuigen van het type 'Air Bus' en de Europese communicatiesatelliet 'Ariane'.

Dezelfde avond werd de aanslag in een anoniem telefoontje geclaimd uit naam van de 'Martelaren van Baalbek'.

Martelaren van Baalbek

Op 2 en 3-1-1984 ontvingen meerdere persbureaus in Parijs brieven naar aanleiding van de aanslagen op het station van Marseille, het Franse culturele centrum in Tripoli/Libanon en de exprestrein 'TGV' op 31-12-1983.

Deze brieven waren ondertekend met de zin: 'Ter herinnering aan onze martelaren van Baalbek, 31-12-1983'. (*Zie elders in dit Journaal*).

Of de telefonische claim n.a.v. de aanslag op de firma Snias verband houdt met de aanslagen genoemd in de brieven van kan aan de hand van de nu voorhanden zijnde informatie niet worden beoordeeld.

Dossier 26.0/50.1.

E. Arabisch terrorisme terrorisme

1. Moord en poging tot moord op twee leden van de Jordaanse ambassade te Madrid dd. 29-12-1983.

(Arabische Revolutionaire Brigades)

Op donderdag, 29-12-1983, omstreeks 14.55 uur, werd een aanslag gepleegd op twee leden van de Jordaanse ambassade te Madrid.

De aanslag vond plaats toen de ambassadeleden in een auto in het centrum van Madrid bij een kruispunt moesten stoppen voor een verkeerslicht.

De dader, die bij dat kruispunt had staan wachten, schoot van korte afstand op de auto met een pistool-mitrailleur, merk WZ 63, geladen met patronen kal. 9mm Makarov.

Een van de ambassadeleden, werd op slag gedood, de ander, werd met zes kogelwonden in zijn arm in een ziekenhuis opgenomen.

Volgens de getuigenverklaringen zouden nog twee personen bij de aanslag betrokken zijn geweest: de een, eveneens gewapend met een pistoolmitrailleur, zou op een andere hoek van bedoeld kruispunt hebben gestaan om de actie te dekken, de ander stond vlak bij de schutter en had kennelijk de leiding van de operatie.

Na de aanslag wisten de daders, die werden omschreven als Arabische typen, te voet te ontkomen.

Claim

Enkele uren na de aanslag werd de verantwoordelijkheid daarvan in een anoniem telefoongesprek aan een persbureau opgeëist door de 'Arabische Revolutionaire Brigades'. In hetzelfde telefoongesprek werd ook de verantwoordelijkheid opgeëist van de poging tot bomaanslag op een lijnvlucht van Alitalia te Istanboel, eveneens op 29-12-1983.

Eerder eiste deze organisatie de verantwoordelijkheid op voor de moord en poging tot moord op twee leden van de Jordaanse ambassade Athene dd. 7-11-1983 (Zie JBT 84-01, Btl, A3).

Reactie

De Jordaanse regering heeft Syrië beschuldigd verantwoordelijk te zijn voor de aanslagen van de laatste maanden op Jordaanse objecten. Het doel van deze aanslagen zou, aldus de Jordaanse zegsman, zijn Jordanië af te houden van deelname aan onderhandelingen op basis van het vredesplan van de Amerikaanse President Reagan voor een definitieve en vreedzame oplossing van de Palestijnse problematiek. Eerder heeft Jordanië gesuggereerd dat de 'Arabische Revolutionaire Brigades' een van de namen is welke door de organisatie van ABU NIDAL wordt gebruikt.

Syrië heeft de beschuldiging verontwaardigd van de hand gewezen. Dossier 27.0/97.14.

2. Ontvoering van Saoedi-Arabische diplomaat te Beiroet dd. 17-1-1984.

(Al Jihad al Islamijah)

Op dinsdag 17-1-1984 werd de consul van Saoedi-Arabië in Libanon, op de Raouche-boulevard te Beiroet ontvoerd, toen hij in zijn dienstauto op weg was naar de Saoedi-Arabische ambassade in die stad. De auto van de consul werd door twee auto's, waarin in totaal zes gewapende mannen, klemgereden. De chauffeur van de auto van de consul en de lijfwacht, die de consul vergezelden, werden neergeschoten. De overvallers namen de consul mee en verdwenen in de twee auto's. De chauffeur en de lijfwacht werden bij deze aanslag ernstig gewond.

Op 18-1-1984 werd in een anoniem telefoongesprek aan het Franse persbureau AFP te Beiroet medegedeeld dat de organisatie 'AL JIHAD AL ISLAMIJAH' (de Islamitische Heilige Oorlog) de verantwoordelijkheid voor de ontvoering opeiste. In dit telefoongesprek werd verder medegedeeld dat de consul inmiddels was berecht en dat hij binnenkort zal worden terechtgesteld.

De 'AL JIHAD ISLAMIJAH', een extreem fundamentalistische mohammedaanse organisatie, welke door Iran wordt gesteund, had reeds eerder gedreigd aanslagen te zullen gaan plegen

tegen de 'koninklijke regimens in het Golfgebied', daarbij doelend op Saoedi-Arabië en de Golf-staten. De ontvoering van de Saoedi-Arabische diplomaat kan mogelijk een reactie zijn op de pogingen van Saoedi-Arabië om de strijdende partijen in de Libanese burgeroorlog tot verzoening te brengen en in ieder geval te komen tot een beëindiging van de steeds weer opblazende gevechten. dossier: 27.0/81.9.

3. Moord op Rector Magnificus Amerikaanse Universiteit te Beiroet dd. 18-1-1984.

(Al Jihad al Islamijah)

Op woensdag 18-1-1984 werd de Rector Magnificus van de Amerikaanse Universiteit te Beiroet, Dr. , door onbekenden doodgeschoten, toen hij 's morgens in de hal van het hoofdgebouw stond te wachten om met de lift naar het op de derde etage gelegen administratieve centrum van de universiteit te gaan.

Van de moord zijn geen getuigen gevonden. Het slachtoffer werd met kogels in het hoofd getroffen en was op slag dood. De kogels zijn vermoedelijk afgevuurd uit een revolver voorzien van een geluiddemper.

De daders wisten na de moord ongemerkt te ontkomen, ondanks het feit dat het universiteitscomplex zwaar wordt bewaakt.

Enkele uren na het ontdekken van het stoffelijk overschot van Dr. werd in een anoniem telefoongesprek aan het Franse persagentschap AFP de verantwoordelijkheid voor de moord opgeëist door de organisatie 'AL JIHAD AL ISLAMIJAH'. De anonieme beller verklaarde verder dat de organisatie zou doorgaan met het plegen van aanslagen totdat de laatste Amerikaan en Fransman uit Libanon zou zijn verdwenen. Zowel de Syrische als de Libanese regering, als verscheidene militante groeperingen in Libanon, hebben de moord op Dr. veroordeeld. In het door burgeroorlog geteisterde Libanon nam de Amerikaanse Universiteit, hoewel opgericht en in stand gehouden door een Amerikaanse vereniging, een neutraal standpunt in, welke door iedereen werd gerespecteerd. De universiteit werd en wordt nog steeds bezocht door studenten uit praktisch alle geleidingen van de Libanese bevolking, inclusief Palestijnen. dossier: 27.0/81.10.

4. Moord op Iraanse ex-generaal en diens broer in Parijs dd. 7-2-1984.

(Al Jihad al Islamijah)

Op dinsdag 7-2-1984, in de late middaguren, verliet de Iraanse ex-generaal , in gezelschap van zijn broer , zijn woning aan de rue de Pass in Parijs. Op het moment dat de beide mannen in een voor de deur geparkeerde auto wilden stappen, stopte naast deze auto een andere auto waarin vermoedelijk drie gewapende mannen zaten, die het vuur op de broers openden. De ex-generaal en diens broer werden in het hoofd getroffen en overleden ter plaats. De chauffeur van , die in de geparkeerde auto had zitten wachten bleef ongedeerd.

Direkt na de aanslag vluchtten de daders in hun auto, mogelijk is een van hen iets verder uitgestapt en overgestapt in een stadsbus. De aanslag ging dermate snel in zijn werk dat de signalementen van daders en de door hen gebruikte auto erg vaag zijn.

Over de door de daders gebruikte wapens is hier nog niets bekend.

Claim.

Op 8-2-1984 eiste de 'AL JIHAD AL ISLAMIJAH' in een anoniem telefoongesprek met het persagentschap AFP de verantwoordelijkheid voor de aanslag op.

Achtergrond slachtoffers:

Tijdens het bewind van wijlen Shah van Iran bekleedde de functies van: Stafchef van het Iraanse leger, Opperbevelhebber van de Keizerlijke Garde, en militair gouverneur van Teheran.